

билана, далъ вола на Иудейтѣ да сѣ
 забарнатъ въ своето Отѣчество, да подно-
 вѣтъ своето Царство, и храматаъ Иеруса-
 лимскій. Александръ Македонскій отъ
 стремленіе да завоевава, покорилъ Иу-
 дейтѣ на своѣта власть, но акъ и да
 вѣлъ въ изъчество, благосклонно по-
 стѣпалъ (вѣхождала) сѣтъ тойзи на-
 родъ, дѣтотѣи сѣ кланали истинномъ
 Бѣгъ. Слѣдъ смертъта неговѣ, Иудейтѣ
 подпаднали подъ вола на Сирийскитѣ
 Царѣ, отъ които Антиохъ четвѣртытъ
 подигналъ врахъ тѣхъ силно гоненіе.
 Но вѣрата въ Бѣга подавала на Иудейтѣ
 мѣжество и ги вѣрдила отъ погѣбель.
 Бѣгъ имъ пробѣдилъ изѣвитель едно-
 племѣникатъ тѣхъ, благочестѣбватъ
 герѣа Иуда Маккавѣа, но оныѣ несогла-
 сѣта и раздѣры, дѣто сѣ породили въ
 Иудейското царство отъ сѣктытѣ на Фа-
 рисѣитѣ и Сададукѣитѣ, предизавили
 вѣки неговѣта погѣбель. Римлянитѣ вѣ-
 владѣли Иерусалимъ и вазвели на Иудей-
 скіатъ престѣлъ иноплемѣникатъ Иродѣ.
 Въ това времѣ сваршилѣа голѣмата
 тайна на воплоеніето сѣна Божѣаго: въ
 Виолѣемъ сѣ родилъ вѣждаемѣатъ Мис-

5508 г.
 отъ со-
 творѣн:
 міра.